

REGIONŲ APYGARDOS ADMINISTRACINIS TEISMAS

NUTARTIS

2022 m. vasario 10 d.
Kaunas

Regionų apygardos administracinio teismo Kauno rūmų teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Audriaus Grauželio, Ramūno Šarkos (kolegijos pirmininkas ir pranešėjas) ir Astos Urbonienės, rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo trečiojo suinteresuoto asmens VšĮ Viešojo intereso gynimo fondo prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo administracinėje byloje pagal pareiškėjos Kauno miesto savivaldybės administracijos skundą atsakovui Kultūros paveldo departamentui prie Kultūros ministerijos dėl reikalavimo panaikinimo,

n u s t a t ė :

Regionų apygardos administraciniame teisme (toliau – ir Teismas) nagrinėjama administracinė byla pagal pareiškėjos Kauno miesto savivaldybės administracijos skundą, kuriuo prašoma panaikinti Kultūros paveldo departamento Kauno teritorinio skyriaus (toliau – KPD) 2021-09-01 reikalavimą dėl Vilniaus gatvės dangos – tašytų akmenų (toliau – ir Reikalavimas).

VšĮ Viešojo intereso gynimo fondas (toliau – ir Fondas, trečiasis suinteresuotas asmuo) 2022-01-28 pateikė teismui prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo (toliau – ir RUP), t. y. 1) įpareigoti šalis atliekant darbus jų įvardintoje pavyzdinėje atkarpoje (ieškant taikaus bylos išsprendimo galimybių) nevykdyti tokių darbų (uždraudžiant atlikti tokius darbus), dėl kurių būtų pažeistas grindinio tašytų akmenų autentiškumas kaip vertingoji savybė; 2) įpareigoti šalis pasiekus taikų susitarimą informuoti Teismą apie taikaus ginčo išsprendimo būdą, gaires ir pagrindus neatsižvelgiant į tai, kokį procesinį būdą šalys ketintų pasirinkti bylą išsprendžiant taikiai (ar pateikiant tvirtinti sudarytą taikos sutartį, ar pareiškėjui pačiam panaikinant skundžiamą administracinį aktą, ar atsiimant skundą ar kt.); 3) arba savo nuožiūra taikyti tokią reikalavimo užtikrinimo priemonę, kuri pagal ginčo esmę užkardytų neigiamas pasekmes galinčias pažeisti viešąjį interesą šalims ieškant taikaus bylos išsprendimo būdo.

Prašyme nurodė, jog pareiškėjas ir atsakovas išreiškė valią ginčą išspręsti taikiai. Tuo pagrindu Teismas atidėjo 2022-01-27 teismo posėdį. Šalys nurodė, kad ieškomos taikaus susitarimo galimybių nutarė įrengti pavyzdinę Vilniaus gatvės atkarpą, tačiau nepateikė jokių konkrečių duomenų dėl tokios atkarpos projektinių sprendinių, iš ko galima būtų spręsti, jog faktiškai atliekant tokius darbus bus laikomasi specialistų išvadų (2021-08-18 Lietuvos architektų rūmų Kauno regioninės architektūros tarybos išvada). Gatvės atkarpos įrengimas nesilaikant pateiktų specialistų išvadų nors ir gali atitikti šalių siekį bylą išspręsti taikiai, tačiau taip pat gali lemti ir tai, kad tai būtų daroma prieštaraujant teisės normų reikalavimams ir pažeidžiant viešąjį

interesą. Byloje yra būtina užtikrinti, kad nebūtų pažeistas viešasis interesas net ir tuo atveju, kai šalys siekia atlikti tam tikrus darbus deklaruodamos taikaus susitarimo paieškas. Teismas 2021-10-21 nutartyje atmesdamas pareiškėjo prašymą taikyti reikalavimo užtikrinimo priemones, inter alia nurodė, kad byloje susidarė situacija kai atsakovė ginčijamu sprendimu iš esmės siekia užkirsti kelią galimai žalai atsirasti, o pareiškėja, prašydama taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę, siekia tęsti darbus, kurie tokią žalą galėtų padaryti, dar neišsprendus ginčo. Taip pat Teismas nurodė, kad teismo vertinimu, šiuo atveju ginčo objektas iš esmės pats savaime turi išskirtinę istorinę paveldosauginę vertę Kauno miestui, todėl tenkinus pareiškėjos prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo, atsakovės reikalavimo sustabdymas, leidžiant autentiškų akmenų apdorojimą vykdyti pagal tokius pareiškėjos sprendinius, kuriems atsakovė nepritaria, gali padaryti iš esmės neatitaisomą žalą kultūros vertybėms ir negrįžtamai sunaikinti istorinių objektų vertingąsias savybes; šios kultūrinės vertybės apdorojimas, sunaikinant jos autentiškumą, sudarys tokius nuostolius miesto paveldui, kurie istorinių vertybių išsaugojimo prasme iš esmės taps neatitaisomi ir daug didesni nei pareiškėjos nurodomi laikini nepatogumai miestui ir verslui. Teismas minėta nutartimi nustatė, kad yra reali grėsmė, jog leidžiant autentiškų akmenų apdorojimą gali būti padaryta neatitaisoma žala kultūros vertybėms ir negrįžtamai sunaikinti istorinių objektų vertingąsias savybes. Net taikaus bylos išsprendimo paieškoje šalims nusprendus atlikti tam tikrus rangos darbus (dėl kurių sustabdymo vyksta ginčas byloje) būtina užtikrinti, kad Teismo 2021-10-21 nutartyje konstatuota galima žala nebūtų padaryta. Todėl būtina taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę. Taip pat atsižvelgiant į posėdžio atidėjimo motyvus bei teisinius santykius, susijusius su viešojo intereso pažeidimu, šalys privalėtų informuoti Teismą apie pasirinktą taikaus ginčo išsprendimo būdą, gaires ir teisinius pagrindus neatsižvelgiant į tai, kokį procesinį būdą šalys ketintų pasirinkti bylą išsprendžiant taikiai (ar pateikiant tvirtinti sudarytą taikos sutartį, ar pareiškėjui pačiam panaikinant skundžiamą administracinį aktą, ar pareiškėjui atsiimant skundą ar kt.).

Pareiškėja, vykdydama teismo įpareigojimą, pateikė teismui nuomonę dėl prašomų reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo ir prašė trečiojo suinteresuoto asmens prašymą atmesti. Nurodė, kad Fondo prašymas yra nepagrįstas ir jokio pagrindo taikyti Fondo prašomas RUP byloje nėra. Fondo prašymas neatitinka Administracinių bylų teisenos įstatymo (toliau – ir ABTĮ) 70 straipsnio ir Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – ir LVAT) praktikoje įtvirtinto RUP tikslo ir paskirties bei nėra susijęs su byloje pareikštais ir nagrinėjama reikalavimais. Pabrėžia, kad ABTĮ 70 str. įtvirtintų RUP tikslas yra garantuoti, kad teismo sprendimas tenkinus reikalavimą būtų realiai įgyvendinamas ir būtų užkertamas kelias neatitaisomam asmenų teisių ir teisėtų interesų pažeidimui atsirasti. Fondas jokio reikalavimo, kurio tiesioginiam užtikrinimui galėtų Teismo prašyti taikyti RUP – apskritai net nereikia. Fondas prašyme nepagrindžia realios grėsmės kokiai nors neatitaisomai žalai. Negana to, net jei prašyme siekia užtikrinti pareiškėjo reikalavimo užtikrinimo – nepasisako dėl jo prima facie pagrįstumo. Tokiu prašymu Fondas iš esmės elgiasi nesąžiningai ir tik siekia nepagrįstai įsikišti į ginčo šalių galimą taikaus bylos išsprendimą ir tam trukdyti. Byloje nagrinėjamas ginčas dėl Reikalavimo panaikinimo, kuriuo atsakovė nurodė stabdyti Vilniaus gatvės esamų tašytų akmenų nulyginimo darbus. Pareiškėjas taip pat prašė teismo pritaikyti RUP – sustabdyti Reikalavimo galiojimą iki sprendimo byloje įsiteisėjimo dienos ir leisti pareiškėjai vykdyti Vilniaus gatvės dangos rekonstravimo darbus pagal KPD 2021-04-21 išduotą galiojantį Leidimą Nr. LPK-20 (toliau – Leidimas) atlikti darbus pagal tvarkybos darbų projektą „Senamiesčio (u. k. KVR 20171) teritorijos dalies - Vilniaus gatvės tvarkybos darbų (remontas, restauravimas) projektas. Laida A“. Teismas 2021-10-21 nutartimi prašymo taikyti RUP netenkino. Pareiškėjai apskundus 2021-10-21 nutartį, LVAT atmetė pareiškėjos skundą ir paliko galioti Teismo nutartį, kuria netaikytos pareiškėjos prašytos RUP. Teismui nesustabdžius KPD Reikalavimo galiojimo ir atmetus

pareiškėjos prašymą taikyti RUP, darbai susiję su tašytų akmenų nulyginimu Kauno miesto Vilniaus gatvėje buvo sustabdyti ir nevyksta. Tuo tarpu, Fondo reiškiamas reikalavimas taikyti RUP, kurios ginčo šalių taikos derybose dar kartą įpareigotų neatlikti jokių KPD Reikalavimu jau sustabdytų darbų, kuriais būtų pažeidžiamas tašytų akmenų autentiškumas kaip vertingoji savybė, yra perteklinis ir nepagrįstas, neturintis jokios teisinės reikšmės. Juo labiau, kad priešingai, nei teigia Fondas prašyme, esant nesustabdytam KPD Reikalavimo galiojimui ir sprendžiant ginčą byloje, jokie darbai, susiję su tašytų akmenų nulyginimu Vilniaus gatvėje nėra ir nebus atliekami. Tuo labiau, kad pagal specialiuosius paveldosaugos reikalavimus tvarkomiesiems statybos darbams atlikti yra išduodami specialūs leidimai, kai toks projektas neprieštarauja paveldosaugos reikalavimams ir jam pritaria KPD. Nors Byloje toks Leidimas buvo išduotas, tačiau galiojant KPD Reikalavimui – darbai pagal išduotą Leidimą nevyksta ir ginčo šalys šiuo metu derybų keliu ieško ginčo šalims tinkamo sprendimo. Fondo prašyme formuluojamos ir prašomos taikyti RUP – akivaizdžiai yra susiję išimtinai su ginčo šalių elgesiu ne byloje, bet taikos derybose. Fondas nėra ABTĮ 55 str. numatytas subjektas, ginantis tokį visuomenės interesą ir, kaip minėta, į bylą įtrauktas tik dėl procedūrinio suinteresuotumo. Remiantis Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo 5 str. 10 d. 1 p., ginče atsakove esanti ir derybose dalyvaujanti šalis – KPD kontroliuoja kultūros paveldo tvarkybą ir priežiūrą, stabdo fizinių ir juridinių asmenų atliekamus veiksmus nekilnojamosiose kultūros vertybėse, jų teritorijose ir apsaugos zonose, jeigu nustatomi paveldosaugos reikalavimų pažeidimai taip pat gina viešąjį interesą nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos srityje. Be to, šalims esant derybų stadijoje ir nuolat diskutuojant apie galimus sprendinius, net nėra iki galo visiškai aišku, ar koks nors pavyzdinis akmenų įrengimas, įvertinus visus šalių argumentus, bus reikalingas ir bus atliekamas, ar jo KPD reikalaus. Negana to, toks pavyzdys būtų (jei būtų) tik bandomasis, mažo ploto ir niekaip negalintis turėti įtakos grindinio vertingosioms savybėms. Pareiškėja bet koku atveju 2022-01-21 prašyme dėl Teismo posėdžio atidėjimo, nurodė, kad jei derybų metu ir bus nuspręsta įrengti pavyzdinę atkarpą, tas būtų daroma vertinant KPD (užtikrinančios nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugą) pasiūlymus. Fondo reikalavimas - įpareigoti šalis pasiekus taikų susitarimą informuoti Teismą apie taikaus ginčo išsprendimo būdą, gaires ir pagrindus neatsižvelgiant į tai, kokį procesinį būdą šalys ketintų pasirinkti bylą išsprendžiant taikiai (ar pateikiant tvirtinti sudarytą taikos sutartį, ar pareiškėjui pačiam panaikinant skundžiamą administracinį aktą, ar atsiimant skundą ar kt.) - netgi nėra RUP priemonė ABTĮ 70 str. prasme ir yra nepagrįstas. Fondo reikalavimas Teismui – savo nuožiūra taikyti tokią reikalavimo užtikrinimo priemonę, kuri pagal ginčo esmę užkardytų neigiamas pasekmes, galinčias pažeisti viešąjį interesą, šalims ieškant taikaus bylos išsprendimo būdo verčia Teismą byloje būti šališku. Kaip minėta aukščiau, 2021-10-21 Teismo nutartimi nebuvo pritaikytos pareiškėjos reikalautos RUP, todėl KPD Reikalavimas yra galiojantis ir pagal jį atitinkami darbai Vilniaus gatvėje yra sustabdyti bei nevyksta. Visi aukščiau minėti Fondo reikalavimai yra pertekliniai arba neturintys visiškai jokios teisinės reikšmės ir trukdantys ginčo šalims naudotis savo procesinėmis teisėmis ir siekti ginčą išspręsti taikiai. Fondo reikalavimas Teismui savo nuožiūra taikyti RUP verčia Teismą užkirsti kelią ginčo šalims derėtis ir taikiai užbaigti ginčą bei taikyti perteklines procesines priemones jau ir taip galiojančiu Reikalavimu užtikrintam viešojo intereso gynimui.

Atsakovas, vykdydamas teismo įpareigojimą, pateikė teismui nuomonę dėl prašomų reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo – prašė trečiojo suinteresuoto asmens prašymą atmesti. Nurodė, jog nagrinėjamu atveju Fondas prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo grindžia spėjimais bei prielaidomis grįstomis klaidingomis išvadomis. Trečiojo asmens nurodytos aplinkybės, kad “Gatvės atkarpos įrengimas nesilaikant pateiktų specialistų išvadų nors ir gali atitikti šalių siekį bylą išspręsti taikiai, tačiau taip pat gali lemti ir tai, kad tai būtų daroma prieštaraujant teisės normų reikalavimams ir pažeidžiant viešąjį interesą”, per se (savaiame, pats

vienas) nėra pagrindas taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonės, tuo labiau, kad teiginiai yra jo asmeninės prielaidos ir spėjimai, o ne įrodymais grįsti duomenys. Fondo prašymas nepagrįstas ir neįrodytas jokiais objektyviais duomenimis, prašomi atlikti veiksmai neatitinka reikalavimo užtikrinimo priemonių paskirties ir tikslo.

Prašymas netenkintinas.

Administracinių bylų teisenos įstatymo 70 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad teismas arba teisėjas proceso dalyvių motyvuotu prašymu arba savo iniciatyva gali imtis priemonių reikalavimui užtikrinti. Prašymas dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių paduodamas raštu arba teisingumo ministro nustatyta tvarka elektronine forma elektroninių ryšių priemonėmis.

Reikalavimas gali būti užtikrinamas bet kurioje proceso stadijoje, jeigu proceso dalyvis tikėtinau pagrindžia reikalavimo pagrįstumą ir nesiėmus užtikrinimo priemonių gali būti padaryta neatitaisoma arba sunkiai atitaisoma didelė žala. Jeigu yra šioje dalyje nurodyti pagrindai, reikalavimo užtikrinimo priemonės gali būti taikomos ir tais atvejais, kai būtina laikinai sureguliuoti padėtį, susijusią su ginčytiniais teisiniais santykiais. Reikalavimo užtikrinimo priemonės gali būti: 1) draudimas atlikti tam tikrus veiksmus; 2) išieškojimo pagal vykdomąjį dokumentą sustabdymas; 3) ginčijamo individualaus teisės akto, taip pat ir suteikiančio kitam asmeniui (ne pareiškėjui) subjektines teises, galiojimo laikinas sustabdymas; 4) kitos teismo ar teisėjo taikomos priemonės (ABTĮ 70 str. 3 d.).

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktikoje ne kartą konstatuota, kad: teismas, sprenddamas proceso dalyvio prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo, turi atsižvelgti į tai, ar prašymas dėl reikalavimo užtikrinimo priemonės taikymo yra tiesiogiai susijęs su byloje pareikštais reikalavimais, kuriuos teismas nutartimi priėmė nagrinėti, ar jis neperžengia kilusio administracinio ginčo ribų (žr., pvz., 2020 m. sausio 15 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-22-492/2020); administracinėje byloje gali būti taikomos tik tokios užtikrinimo priemonės, kurios yra reikalingos tam, jog būtų užtikrintas byloje pareikštas konkretus reikalavimas(-ai), o ne tam, kad būtų sprendžiami ir užtikrinami apskritai tarp proceso šalių susiklostę teisiniai santykiai (žr., pvz., 2019 m. rugsėjo 19 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-603-520/2019); teismas turi nustatyti, kad yra reali grėsmė, jog, netaikius šių reikalavimo užtikrinimo priemonių, gali būti padaryta neatitaisoma arba sunkiai atitaisoma didelė žala, reikalavimo užtikrinimo priemonės gali būti taikomos, jei yra prima facie (iš pirmo žvilgsnio) argumentų dėl skundžiamo akto galiojimo ir administracinio akto vykdymas sukels didelę žalą, kurios atitaisymas (kompensavimas) būtų sudėtingas (žr., pvz., 2016 m. spalio 5 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS-899-575/2016); asmenys, prašantys taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę, privalo nurodyti aplinkybes, sudarančias reikalavimo užtikrinimo pagrindą, bei pateikti šias aplinkybes patvirtinančius įrodymus (žr., pvz., 2016 m. spalio 19 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-900-662/2016).

Šioje byloje pareiškėja kreipėsi į teismą dėl Reikalavimo panaikinimo, kuriuo yra reikalaujama stabdyti Vilniaus gatvės esamų tašytų akmenų nulyginimo darbus, kas pažeidžia Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo 1 str. 1 d., 2 str. 16 d., 14 str. 1 d 1 p., 19 str. 1 d. ir 2 d. 1 p. reikalavimus, iki atskiro Kultūros paveldo departamento sprendimo. KPD nurodė, kad būtina rengti vertingosios savybės – tašytų akmenų grindinio detalės – tvarkybos sprendimą ir teikti jį KPD derinti.

Teismas 2021-10-21 nutartimi atmetė pareiškėjos prašymą taikyti reikalavimo užtikrinimo priemones – sustabdyti Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos Kauno teritorinio skyriaus 2021-09-01 reikalavimą Kauno miesto savivaldybės administracijai dėl Vilniaus gatvės dangos – tašytų akmenų vykdymą iki sprendimo byloje įsiteisėjimo dienos ir leisti Kauno miesto savivaldybės administracijai vykdyti Vilniaus gatvės dangos rekonstravimo darbus pagal Kultūros paveldo departamento prie Kultūros ministerijos Kauno skyriaus 2021-04-21 išduotą galiojantį

Leidimą Nr. LPK-20 atlikti darbus pagal tvarkybos darbų projektą „Senamiesčio (u.k. KVR 20171) teritorijos dalies – Vilniaus gatvės tvarkybos darbų (remontas, restauravimas) projektas. Laida A“. LVAT 2021-12-01 nutartimi paliko nepakeistą minėtą nutartį.

Įvertinus nurodytas aplinkybes ir ginčo esmę, teismas sprendžia, jog skundžiamuoju Reikalavimu kaip tik ir yra sureguliuoti ginčytini santykiai dėl saugomos vertybės apsaugos ir pareiškėjai yra uždrausta vykdyti Vilniaus gatvės esamų tašytų akmenų nulyginimo darbus iki atskiro Kultūros paveldo departamento sprendimo, todėl nėra pagrindo taikyti pareiškėjo prašomą reikalavimo užtikrinimo priemonę – įpareigoti šalis atliekant darbus jų įvardintoje pavyzdinėje atkarpoje (ieškant taikaus bylos išsprendimo galimybių) nevykdyti tokių darbų (uždraudžiant atlikti tokius darbus), dėl kurių būtų pažeistas grindinio tašytų akmenų autentiškumas kaip vertingoji savybė. Fondas iš esmės prašo dar kartą uždrausti atlikti tokius pat darbus, kokius vykdyti yra uždraudęs atsakovas skundžiamu Reikalavimu. Todėl teismas sprendžia, jog nepagrįsti Fondo argumentai, kad nagrinėjamoje byloje yra pagrindas taikyti prašomą reikalavimo užtikrinimo priemonę, kad būtina laikinai sureguliuoti padėtį, susijusią su ginčytiniais teisiniais santykiais. Teisėjų kolegija pastebi, kad prašyme dėl reikalavimo užtikrinimo priemonės taikymo šiuo pagrindu Fondas prašymo neargumentavo. Be to, kaip pažymi ir pareiškėja specialiuosius paveldosaugos reikalavimus tvarkomiesiems statybos darbams atlikti yra išduodami specialūs leidimai, kai toks projektas neprieštaruja paveldosaugos reikalavimams ir jam pritaria KPD (Nekilnojamojo kultūros paveldo apsaugos įstatymo 23 str. 8 d.).

Dėl kitos prašomos taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonės - įpareigoti šalis pasiekus taikų susitarimą informuoti Teismą apie taikaus ginčo išsprendimo būdą, gaires ir pagrindus neatsižvelgiant į tai, kokį procesinį būdą šalys ketintų pasirinkti bylą išsprendžiant taikiai (ar pateikiant tvirtinti sudarytą taikos sutartį, ar pareiškėjui pačiam panaikinant skundžiamą administracinį aktą, ar atsiimant skundą ar kt.) - pažymėtina, jog tai nėra susiję su šios konkrečios bylos dalyku (reikalavimu) ir tai nėra reikalavimo užtikrinimo priemonė. LVAT savo praktikoje ne kartą yra pabrėžęs, jog negalima taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonių, tiesiogiai nesusijusių su ginčo dalyku, nes tokio sprendimo vykdymo pasekmėms minėtos priemonės neturės įtakos (pvz., 2008-02-13 nutartis administracinėje byloje Nr. AS146-140/2008, 2012-04-04 nutartis administracinėje byloje Nr. AS858-310/2012). Teisėjų kolegijos vertinimu, Fondo nurodomi argumentai dėl būtinybės taikyti reikalavimo užtikrinimo priemonę yra grindžiami prielaidomis, todėl nesudaro pagrindo taikyti nurodytą reikalavimo užtikrinimo priemonę.

Pažymėtina, jog ABTĮ 51 straipsnio 1 dalyje numatyta, jog bet kurioje proceso stadijoje ginčo šalys gali baigti bylą taikos sutartimi, jeigu ją sudaryti galima atsižvelgiant į ginčo pobūdį. Taikos sutartis turi neprieštarauti imperatyvioms įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatoms, viešajam interesui, nepažeisti trečiųjų suinteresuotų asmenų teisių ar teisėtų interesų. Taikos sutarties dalykas turi būti to paties pobūdžio, kaip ir skunde (prašyme) nurodyti reikalavimai. Taikos sutartimi gali būti išspręstas visas ginčas ar jo dalis (atskiri reikalavimai). Teismas imasi priemonių ginčo šalims sutaisyti tik tuo atveju, kai yra ginčo šalių sutikimas pradėti derybas dėl taikos sutarties sudarymo. Teismas netvirtina taikos sutarties, kuri prieštaruoja šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms sąlygoms (ABTĮ 51 str. 4 d.).

Taigi, Fondui esant šioje byloje proceso šalimi yra galimybė pasinaudoti ABTĮ suteiktomis procesinėmis teisėmis ir gavus Teisme taikos sutartį (jei tokia bus pateikta), prieš teismui priimant sprendimą dėl jo (ne)tvirtinimo, susipažinti su jos turiniu šioje administracinėje byloje bei išsakyti savo argumentus dėl jos teisėtumo.

Teismas sprendžia, jog šioje bylos stadijoje nėra nei teisinio, nei faktinio pagrindo teismo nuožiūra taikyti kitas reikalavimo užtikrinimo priemones.

Pabrėžtina ir tai, jog Fondas nenurodė jokių išskirtinių aplinkybių, išskyrus savo prielaidas, kurios patvirtintų, jog nepritaikius jo prašomų reikalavimo užtikrinimo priemonių

visuomenės saugomiems interesams gali būti padaryta neatitaisoma arba sunkiai atitaisoma didelė žala.

Teismas, įvertinęs proceso dalyvių pozicijas dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo būtinumo, keliamo ginčo pobūdį ir dabartinę teisinių santykių situaciją, daro išvadą, kad nėra pagrindo Fondo prašomų reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymui, nes nenustatyta ABTĮ 70 straipsnio 1 dalyje reglamentuotų reikalavimo užtikrinimo priemonių sąlygų visuma.

Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes reikalavimo užtikrinimo priemonės šioje byloje netaikytinos.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 70 straipsniu teismas,

n u t a r i a :

Trečiojo suinteresuoto asmens VŠĮ Viešojo intereso gynimo fondo prašymą dėl reikalavimo užtikrinimo priemonių taikymo atmesti.

Nutartis per septynias dienas nuo jos kopijos (nuorašo) įteikimo dienos atskiruoju skundu gali būti skundžiama Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui per Regionų apygardos administracinio teismo Kauno rūmus.

Teisėjai

Audrius Grauželis

Ramūnas Šarka

Asta Urbonienė